

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 175
Castellar del Vallès - 26 juny 1936Redacció, Administració i Impremta:
Purg de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Els uns pels altres

L'home per instint evolutiu i empès per l'intent de superació, conserva i disfruta en tot temps del privilegi de millorament constant, el que fa sigui genèrica i arcaica en tot moment la seva actuació cultural i cívica. Per la mateixa raó, en moltes de les seves fecundes i per tant meditades maneres de fer, deixa plasmat amb una relativitat clarament visible, un afany i aquest, és el que mou l'eix que impulsa tota la màquina cerebral de l'individu i segons la clarividència més o menys assenyada en orientació i accelerada en sentit de progressivitat va vestint-se poc a poc el palau de la intel·ligència, donant com en tota comparació de categories o lluita de classes, el resultat quant menys aparentori, de fort o feble: instruït o ignorant.

En el camp del saber, qui més sap més hi fa; per tant, la intel·ligència que es trobi mancada dels coneixements necessaris per tal de poder-se alimentar convenientment, cal proporcionar-li no un lenitiu de guariment ja que no és de malura la seva sofrença, sinó aquell aliment saludable i abundant que li ha de vigoritzar tot el sentit. Alimentar l'esperit, és més que un deure d'humanitat, perquè vivificant-lo, l'home; ultra ésser un cos, prora en seguretat manifesta tot el va'or positiu que el si del seu nom enclou.

El que sap, el que ho fa bé, que equival a un ésser dotat d'un intel·lecte forjat i emmotllat en les diverses rames de la ciència, no s'ha de mostrar als ulls d'altri en sentit superior, encara que el pretext sigui d'estímul o alentador, puix el tònic aplicat sense mesura resulta sempre un tòxic; la convivència des d'un sol punt de mira és la més eficaç i la més noble força per a batallar, formar i construir, ja que per llei natural, ella, agermana i fa concebibles i engendrables els conceptes aclaridors d'una segura victòria.

MIRATGES

JUNY

Tot és viu encara. Arreu és flaire vida. Les fulles resten verdes plenes de formosor. Els fruits es poden contemplar en l'arbre, verds; però, prests, a madurar... Quan? Tan bon punt com una fulla comenci esgrogueir-se.

Les vetlles són bellíssimes. Els estels us acoronen. I els aires subtils us amanyaguen com ho fan les mans d'una mare que amorosa les passa per damunt de la cabellera del seu infant. Hom sent el contacte aquest com s'endinsa en el seu cor; adés sent l'escalfor, suara la fredor què deixa quan s'allunya.

Oh, vesprades de juny, com encomaneu l'encís, la beutat que posseïu! I en restar en vós voldria que jamai es finís la joia que jo sento en les vostres vetlles, talment com si em trobés en un paradís.

EDGARD DE PLANELL

CASTELLARENCS!!!

ANUNCIEU A «LA FARGA»

PERFILS

Cercar tres peus al gat o una capa mal tallada

Si es té la paella pel mànec i es pot embolicar amb una fulla de bruc, igualment se sap com dos i dos fan quatre, que no hi ha més cera que la que crema, i que només es pot ballar al so que toquen, encara que hi hagi molt soroll de boixets i poques puntes.

Com que passa bou per bestia grossa i sovint un elefant pel forat d'una agulla, no ha d'estranyar ningú que per veure coses noves, aquella vella no es volgués morir mai; com també és sabut que no hi ha temps que no torni, perquè en la terra dels orbs el borni és el rei, i ja ens podem fer càrrec que qui ha fet avui farà demà, i que la cua fa l'ocell, com l'hàbit fa el monjo.

Diga'm amb qui vas i et diré qui ets, i aquí caic i allà m'aixeco, per allò de salta borni que hi ha un rec, o volta-la Miquela que va de vals, ja que quan la guineu no les pot haver, diu que són ver-

LES LLETRES

SONET

Rosa de sol, rialla de consol,
atura el vol damunt l'alzina i canta;
canta, que el riu amb l'oratjol s'encanta
i el cel somriu, dolcíssim rossinyol.

Missatger d'un celeste epitalami
—que Natura i Amor t'ha confiat—
canta'ns la pau i l'equanimitat
i fes que el nostre seny reflecti i ami

perennement la llum de l'alba d'or,
rossinyol que amb els àngels et desvetilles.
El sol, que ara travessa les escletlles
del finestral, desclou ton cant. I el cor

de l'amada, caliu i profecia,
s'extasia amb ta pia melodia.

JOSEP THARRATS

des; i si més val anar sol que mal acompanyat, fes-li un nus a la cua, quan un hom té el color de gos com fuig, ara que una mà renta l'altra.

Roda el món i torna al Born i si no vols pols no vagis a l'era, encara que podria ésser que si no volguessis caldo, te'n donessin tres taces, perquè mentre hi hagi rucs s'anirà a cavall, ja que tots els camins porten a Roma, puix que qui fa un cove, fa un cistell, considerant que amb palla i temps, maduren les nespres.

Tingues compte que si m'embrutes t'emascarar, ja que la pedra fora de la mà, no sap on va, i cada terra fa sa guerra, amb tot i arribar-hi a misses dites, mai es fa tard si el cor és jove, puix que les burles fan com les processons i a tothom li agrada veure l'ou com balla, quan després de les rialles vénen les ploralles.

Si a l'abril cada gota en val mil, i pel maig cada dia un raig, de mica en mica s'ompla la pica, quan va el carro pel pedregal, perquè a so de tabals no s'agafen llebres; ni es pot dir blat fins que sigui al sac, i encara ben lligat, que hi ha més dies que llonganisses, i alguna trifulga més llarga que un dia sense pa, perquè quan fou mort el combregaren.

Tothom sap que al pot petit hi ha la bona confitura i que gallina vella fa bon caldo; tenint també com a segur que qui cria corbs li poden treure els ulls, com en el pecat es troba la penitència, si només et recordes de Santa Bàrbara quan

trona i oblides que per l'Ascensió cortinets al balcó, ja que flacs naixem i flacs vivim, i per la boca mort el peix, tota vegada que a sants i a minyons, no els prometis si no els dons, perquè allà on hi ha una pujada, també hi ha una baixada i costa més de creure que de veure, sabent que la por guarda la vinya.

Totes les bruixes tenen sort i una hora tonta tothom la té, puix que si a l'estiu tota cuca viu i sovint es vol posar l'esquella al gat, encara que sigui un gat dels frares, no sempre s'ha d'estar com el gat i gos, per no haver de treure el Sant Cristó gros, ni sempre s'ha de tirar més llenya al foc, perquè sempre ve un moment que el fum respira.

Els infants i els orats, solen dir les veritats, com també viu més el que piula que el que xiula, encara que el que no tingui memòria hagi de menjar cues de pança, per Sant Martí, la pinya cau del pi i si els hi puja la mosca al nas, del ou al sou, del sou al bou, i del bou a la forca.

Si s'ha d'agafar el rave per les fulles, toca el dos que el tres ja és fora, o embolica que fa fort i guillent que fa torero, que de teves a meves quantes m'en menjaria, ara que la processó va per dintre, qui trenca paga, que de quinqué o de parné, no tothom en té.

Recordis que la netedat és mitja vida i que qui llengua té a Roma va, que quan el sol surt, surt per tothom, ja que les desgràcies mai venen soles, que el cantí va tant a la font, que ve que es trenca, i no tot es posar oli en un llum, o bufar i fer ampolles, no podent dir-se allavors, —Bernat, endevina qui t'ha tocat!... —perquè a la porta n'hi ha un fus... s'ha acabat i amén Jesús!..

J. VIVES I BORRELL

ELS NOSTRES COL·LABORADORS

Dues noies

Com fades us he vist, com aitals us he somniat! Que bé m'hi trobava al vostre costat! Sentia la joia que m'encomanàveu... no sé pas què m'ha passat... tan feliç entre vosaltres m'he sentit... que avui em sembla somni el que ahir fou realitat...

Quin perfum més torbador hom percebia...! M'encisava vostra beutat, tot restant aprop de vosaltres. I sentia a l'ensems, l'escalfor del vostre cor agermanat, i prop del meu, noies volgudes, el sentia bategar.

Quan hom ha rebut l'ofrena d'un somris ple d'ingenuïtats, sent quelcom dins de la seva ànima, quelcom tan gran que no sap pas com precisar. M'heu fet viu-

re un temps indefinit amb el sol espai que és necessari per un esguard! M'he vist vagar per l'infinit amb una claror difusa, acompanyada pels vents suaus d'una vesprada primaveral! Oh, com us agraeixo el present que m'heu fet, dones de cor sensitiu i ànima gran! Per què de vosaltres no se'n sobreixirà la humanitat?

EDGARD DE PLANELL

Les publicacions

LA REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ DE PERIODISTES DE BARCELONA

Ha estat publicat el quadern número 25 dels «Annals del Periodisme Català», la interessant revista que edita l'«Associació de Periodistes de Barcelona». Aquest quadern constitueix un volum de prop d'un centenar de pàgines, i entre el seu sumari hi figura un article d'Eduard Girbal Jaume, sobre un tema professional del més alt interès. La resta del volum és dedicada a les Seccions acostumades. La titulada «Fullejant la premsa» és extensíssima, car s'hi recullen nombrosos articles sobre problemes professionals apareguts a diferents periòdics. La «Crònica» és també molt nodrida i en ella hi són ressenyades totes les festes i actes periodístics que han tingut lloc aquests darrers mesos. També és molt remarcable el «noticiari», en el qual hi són recollides en una sèrie de petits solts, totes les notes d'interès relatives als periòdics i periodistes de Catalunya. La part gràfica és així mateix molt notable, tant per les caricatures que hi són reproduïdes com per les diverses fotografies que conté.

Aquest volum és, innegablement, un dels més interessants de la col·lecció dels «Annals del Periodisme Català».

LA TRAGEDIA DELS ADVOCATS DELS AGRICULTORS

D'ençà que s'ha començat a legislar per a resoldre els conflictes del camp, s'ha produït un tal garbuix de Decrets, Lleis, Reformes de Lleis, Reformes de Reformes i Notes aclaratòries, que els

Transports i encàrrecs **Llorenç Ferrer** (Successor d'Emili Torras)

Servei diari Castellar - Barcelona
(o viceversa)

CASTELLAR DEL VALLES: Major, 42
BARCELONA: Rec, 47 - Telèfon 10298

advocats que són cridats a defensar un conflicte del camp, tant si llurs serveis són sol·licitats per un propietari, com si ho són per un masover, arrendatari o parcer, es troben talment en un laberint sense sortida.

Agricultura i Ramaderia, per la ploma del senyor Jaume de Riba, recull aquest aspecte de la legislació actual i posa de manifest les falles d'algunes disposicions, com també la duplicitat de lleis que es contradiuen i la negació d'altres que encara hom no s'ha pres el treball de derogar-les.

L'article del senyor Jaume de Riba, és una exposició diàfana de la situació legislativa actual, bastant d'acord amb altres aspectes de la vida pública en general.

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —2—

A. POBLE NOU. —2—

En el partit celebrat el diumenge passat entre els equips esmentats en primer lloc va aparèixer el jugador Rius II.

L'esmentat jugador, que durant una llarga temporada havia estat absent de la vida futbolística per causa d'una lesió, va sortir novament amb les mateixes característiques i qualitats de joc. Celebrem amb viva satisfacció el seu guariment.

Malgrat doncs, que en aquest encontre figuraven a l'equip quasi la totalitat dels titulars, el partit no va resultar ço que s'esperava.

Hem de dir, però, que el que més contribuï a treure interès d'aquest partit, fou l'alta-veu que la Junta, per millor comoditat dels socis i públic va instal·lar al camp per tal que aquests poguessin seguir en el curs del mateix les incidències del partit final de la copa Espanya que es celebrava al camp del Mestalla (València), entre el Barcelona i Madrid.

Això motivà que el públic es situés al lloc on estava instal·lat l'esmentat aparall i aquest seguí amb més emoció un encontre que l'altra.

El partit no va tenir cap moment interessant llevat de l'últim quart de joc quant Fernández I i Montserrat, permutaren llurs llocs.

Fernández I, que durant la resta del partit havia jugat de davanter centre no donà en aquest lloc, ni una quarta part del rendiment que dona a l'eix de l'equip.

A partir d'aquest moment, el joc canvià per complet i fou quan el Castellar inicià una forta ofensiva que els valgué el primer gol, del qual fou autor Rius II. Centrada la pilota, el Castellar es llençà

Per a la Revetlla de Sant Pere

no us oblideu de les indispensables

COQUES

del Forn del Centre de DANIEL ROCABERT

Són exquisides i d'immillorable qualitat

impetuosament a l'atac, fruit del qual valgué l'empat obtingut per Oliveres.

Poc després acabava el partit amb empat a dos gols.

CASTELLAR (COMBINAT) —2—
EUROPA DE SABADELL —2—

Dimecres, diada de Sant Joan, va celebrar-se en terreny local, un encontre amistós entre un combinat local i l'Europa de Sabadell.

Una vegada coneguda la composició de l'onze local per l'escàs públic que accedí al camp, començà a decepcionar, per entendre que l'equip de casa seria víctima d'una derrota; i diem derrota per la senzilla raó que aquest combinat no podria contrarestar el joc del seu adversari.

A mesura que el partit anava avançant, resultaren nuls tots els vaticinis fets abans del mateix. Varem veure com els jugadors que suplien els titulars eren dignes d'admirar llur entusiasme, puix que en tot moment es defensaren amb abnegació i consecutivament posaren en perill la porta del seu adversari.

Comença el partit i tot seguit notem el bon desig dels jugadors locals els quals tots posen llur entusiasme per aconseguir la victòria i això fa que la partida sigui més interessant que no s'esperava.

Als trenta minuts de joc, després d'una aferrissada lluita, Camprubí, recull la pilota s'interna acosat per Jover, però el primer amb la seva valentia segueix amb el cuir i logra centrar, recull Oliveres, qui d'un xut magnífic envia la pilota dins la xarxa. Arribant al descans sense altre alteració.

En reprendre's de nou el joc, els visitants donant-se compte que el Castellar persistia en les seves avançades i perills fou quan es veieren obligats a imposar les seves qualitats, cosa però, que quants esforços feien eren contrarrestats pel Castellar.

Els visitants van obtenir el seu primer gol, a l'executar Jover un «freckic».

Centrada la pilota els visitants es llencen amb braó a l'ofensiva. Meana fa n centra que recull de «bolea». Aries IIU

qui d'un xut fantàstic obté el segon gol sense que el porter pogués fer-hi res per aturar-lo.

Contrataca el Castellar i és ara Murlan, qui en forma brillant obté el gol de l'empat.

Poc després acabà el partit sense que hi hagi res d'esmentar.

MARIAN VENTURA

NOTICIARI

LA REVETLLA DE SANT JOAN

Conforme anunciàvem en la nostra anterior edició, va tenir lloc al jardí de l'Ateneu Castellarenc, la inauguració de les importants millores introduïdes en el mateix. El ball organitzat a la pista del mateix va tenir l'èxit que era d'esperar, tant de públic com de balladors i en virtut del mateix el dia de Sant Joan, s'organitzà també un ball de vetlla que també resultà concorregudíssim. Ho celebrem.

BALLADA DE SARDANES

El proper dissapte a la nit, tindrà lloc al formós jardí del cafè «Trink-Hall», una audició de sardanes ballables a càrrec de la coneguda Caba «La Principal de Sabadell», patrocinada per un grup d'aimants de la nostra típica dansa.

Felicitem als organitzadors i n'esperem un èxit.

EXPOSICIO DE TREBALLS ESCOLARS

El proper diumenge, tindrà lloc a l'Es-

cola Mixta de Sant Feliu del Recó que dirigeix l'activa mestra senyoreta Victòria Ventura Guixà, l'exposició de treballs escolars amb motiu de fi de curs, a la qual estan invitades les Autoritats locals i Consell Local de Primer Ensenyament.

Esperem que com de costum serà una exposició digna d'ésser visitada.

AMALIA, AMELIA I EMILIA, A L'ESCENARI DE L'ATENEU

El dia de Sant Pere, a la nit, la Companyia Nicolau-Martori del Teatre Novetats de Barcelona, posarà en escena la comèdia en tres actes, original de Lluís Elías, «Amàlia, Amèlia i Emília».

DEL CERTAMEN OCELLISTIC

El dijous passat al matí, conforme anunciàvem, va celebrar-se a la font de «Can Riera», el certamen ocellístic organitzat per la Societat Ocellista Castellarenca, el qual es veié molt concorregut pels aimants dels ocells i distribuïren formosos rams.

Amb joia consignem aquest nou triomf d'aquesta entitat.

LA REVETLLA DE SANT PERE

Per tal de celebrar la revetlla de Sant Pere, el pròxim diumenge a la nit, tindrà lloc un esplendit ball en la pista del jardí de l'Ateneu Castellarenc, convenientment adornat a aital efecte. La part musical anirà a càrrec de l'orquestrina de Caldes de Montbui, Olímpics Jazz.

PREMI LITERARI

En els Jocs Florals d'Horta i Barriada Fargas celebrats el 24 del present a l'Associació d'Industrials i Propietaris d'aquella localitat, hi ha obtingut un important premi extraordinari, el nostre bon amic, l'escriptor J. Vives i Borrell, amb la composició poètica *Trofeu Perdurable*.

PEL JUNY LA FALÇ AL PUNY

I tal com diu l'adagi els nostres agricultors han començat la sega, si bé la collita és bona es troben en molta dificultat

RECORDEU SEMPRE

Restaurant "LES ARENES"

Servei especial per a **casaments i bateigs**
PREUS REDUITS

CASTELLARENCS:
SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»